

DZIENNIK URZĘDOWY

c. k. Rady szkolnej krajowej w Galicyi.

~~~~~  
Redagowany w c. k. Radzie szkolnej krajowej.

~~~~~  
Wydany dnia 28. lutego 1917.

L. 2819/IV.

O k ó l n i k

c. k. Rady szkolnej krajowej do Dyrekcji wszystkich szkół średnich państwowych oraz prywatnych gimnazyów męskich z prawem publiczności, c. k. seminariów nauczycielskich męskich, c. k. akademii oraz dwuklasowych szkół handlowych i c. k. szkół przemysłowych w sprawie ulg dla młodzieży szkolnej powołanej do służby wojskowej.

C. k. Rada szkolna krajowa zawiadamia, iż ze względu na rozpoczynający się z dniem 8. lutego b. r. przegląd pospolitaków rocznika 1899 zarządziło c. k. Ministerstwo Wyznań i Oświaty reskryptem z dnia 25. stycznia 1917 l. 2962, że do uczniów szkół średnich, seminariów nauczycielskich, szkół handlowych i nautycznych, którzy należą do rocznika 1899 mają być stosowane wszystkie ulgi wyjątkowe, przyznane na rok 1916/17 uczniom powołanym do służby w pospolitem ruszeniu, zarówno w sprawie wcześniejszego wydawania świadectw rocznych z klasy (kursu), do której ci uczniowie uczęszczają w roku szkolnym 1916/17, (względnie wydawania świadectw odejścia w wyższych oraz dwuklasowych szkołach handlowych), jak i w sprawie wcześniejszego przypuszczenia do egzaminu dojrzałości uczniów klas (kursów) najwyższych.

Te ulgi wyjątkowe stosują się również i do tych uczniów szkół średnich, należących do rocznika 1899, którzy w roku szkolnym 1916/17 z powodu wypadków wojennych nie mogą kontynuować studyów w tych szkołach średnich Galicyi, Bukowiny i południowych krajów koronnych.

do których poprzednio byli zapisani, a chwilowo uczęszczają na urzędzone dla nich kursa kształcące lub jako hospitanzi do innych szkół średnich, a to po myśli wydanych dla tych uczniów specjalnych rozporządzeń ministeryalnych, według których mogą oni zdawać egzamina roczne względnie egzamina dojrzałości przed osobnemi w tym celu ustanowionemi komisjami egzaminacyjnemi.

W sprawie przyznania uczniom, należącym do rocznika 1899. warunkowego prawa jednorocznej służby ochotniczej wyda c. k. Ministerstwo Obrony krajowej odpowiednie zarządzenia.

Tym uczniom, którzy w celu osiągnięcia definitywnego prawa jednorocznej służby ochotniczej chcą poddać się przepisanej egzaminowi uzupełniającemu, można udzielać potrzebnego w celu przygotowania się do wspomnianego egzaminu zwolnienia od obowiązku uczęszczania na naukę szkolną, jednak świadectwa roczne z danej klasy otrzymają dopiero razem z uczniami powołanymi do służby w pospolitem ruszeniu.

Zarazem oznajmia się, że co do sposobu wydawania za pośrednictwem dotyczącej Komendy wojskowej świadectw rocznych i świadectw dojrzałości uczniom, uznanym przy przeglądzie za zdatnych, należy przestrzegać ostrożności przepisanej rozporządzeniami ministeryalnemi, zwłaszcza reskryptem z dnia 30. stycznia 1915 l. 53.579/14, podanym do wiadomości tutejszym reskryptem z dnia 26. lutego 1915 l. 3642/IV, a przypomnianym reskryptem z dnia 24. marca 1916 l. 6283/IV.

Z c. k. Rady szkolnej krajowej.

W Białej, dnia 6. lutego 1917.

C. k. Wiceprezydent

Zoll w. r.

L. 32/pr.

O k ó l n i k

c. k. Rady szkolnej krajowej do wszystkich Dyrekcji państwowych i prywatnych szkół średnich, przemysłowych, handlowych, seminariów nauczycielskich męskich i żeńskich oraz c. k. Rad szkolnych okręgowych, w sprawie akcji niesienia pomocy uczęszczającym do szkół sierotom wojennym i młodzieży szkolnej obojga płci, dotkniętej klęskami wojny.

Za zezwoleniem c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z 9. sierpnia 1916 l. 38513, powstało w Wiedniu w porozumieniu z c. k. austriackim

wojskowym funduszem wdów i sierót i z Komisją opieki społecznej „Towarzystwo opieki nad sierotami wojennymi w wieku szkolnym i nad młodzieżą szkolną obojga płci, dotkniętą klęskami wojny” celem zabezpieczenia im możliwości dalszego kształcenia się. („Studienfürsorge für Kriegsweisen und durch den Krieg notleidende Studenten beiderlei Geschlechtes“).

Celem Towarzystwa, którego działalność rozciąga się na całą Austryę, jest umożliwienie uczęszczania do szkół fachowych w ogóle przez udzielanie pomocy szczególnie uzdolnionym a biednym sierotom po wojskowych, którzy polegli w boju albo dzieciom inwalidów, wreszcie uczącej się młodzieży obu płci o ile skutkiem wojny znalazła się w biedzie.

Głównem zadaniem Towarzystwa będzie popieranie fachowego wykształcenia młodzieży powierzonej jego opiece. Chodzi o taką akcję opieki nad młodzieżą, któraby umożliwiła ukończenie studyów i uzyskanie zajęcia odpowiadającego zdolnościom szczególnie tym, którzy w najtrudniejszym położeniu skutkiem wojny się znaleźli.

Do środków, zapomocą których stać się to może należą :

1) stworzenie wolnych od opłaty miejsc w szkołach, 2) dostarczanie książek i przyborów szkolnych, 3) umieszczanie wychowanków u rodzin powszechnie poważanych w mieście i na wsi, 4) pozyskiwanie przyjaciół i zwolenników myśli zajęcia się stałego wychowankami jako chrześniakami wojennymi, 5) tworzenie burs i uczelni względnie przyjmowanie do burs, które się Towarzystwu do dyspozycji oddadzą, 6) uzyskiwanie udogodnień wszelkiego rodzaju dla wychowanków.

W szczególności zamierza się tworzyć po większych miastach gdzie się znajdują szkoły średnie, zakłady wychowawcze, któreby mogły zastąpić do pewnego stopnia brak tych warunków jakie posiada wychowanie w rodzinie i wywierać dodatni wpływ wychowawczy na powierzona im młodzież.

Cel wspomniany da się osiągnąć przy pomocy wkładek członków, darów i ewentualnie małych datków, składanych przez młodzież szkolną pochodzącą z domów zamożnych.

Szlachetny cel Towarzystwa zasługuje na poparcie pod każdym względem. Ministerstwo Wyznań i Oświaty zaś uważa za pożądane, by i szkoła wzięła udział we wspieraniu zadań tego Towarzystwa.

C. k. Rada szkolna krajowa zaleca przeto Dyrekeyom i Radom szkolnym okręgowym, by pouczyły uczniów względnie ich rodziny o celu, Towarzystwa i starały się nakłonić zamożniejszych rodziców do złożenia przez uczniów skromnego przynajmniej datku 1. K rocznie na cel Towarzystwa. W ten sposób składane datki posłużą do wzbudzenia u uczniów poczucia wspólności i do wzmocnienia ofiarności na rzecz tych godnych

współczucia kolegów, których ojcowie lub opiekunowie polegli w walce za Ojczyznę.

Należy starać się wpoić w uczniów poczucie obowiązku zajęcia się po opuszczeniu szkoły akcją dotąd przez ich rodziców podejmowaną, za pomocą której społeczeństwo i Państwo stara się spłacić chociaż w części dług wdzięczności zaciągnięty wobec swoich obrońców w czasie wielkiej wojny.

W większych miastach mogą organizować się grupy miejscowe, mające na celu popieranie akcji za inicjatywą i przy współudziale kierownictw szkół.

Egzemplarze statutu można zamawiać wprost w Towarzystwie (Wien I. Wollzeile Nr. 16.)

Sprawozdanie o datkach wysłanych do Towarzystwa ma być pomieszczone w drukowanych sprawozdaniach rocznych.

Z c. k. Rady szkolnej krajowej.

Biała, dnia 13. lutego 1916.

C. k. Wiceprezydent

Zoll w. r.

L. 26724/IV.

O k ó l n i k

c. k. Rady szkolnej krajowej do Dyrekcji wszystkich szkół średnich państwowych i prywatnych z prawem publiczności, w sprawie przyjmowania do szkół średnich uczniów, nie mogących się wykazać dowodami ukończenia klas niższych.

C. k. Ministerstwo Wyznań i Oświaty reskryptem z dnia 10. kwietnia 1915 l. 10641 (ustęp czwarty punktu pierwszego) orzekło, że uczniom, którzy pochodzą ze szkół średnich, nie otwartych z powodu wypadków wojennych, a obecnie uczęszczają do innych zakładów, należy ze złożonych egzaminów prywatnych wydawać, o ile nie przedłożą dowodu prawidłowego ukończenia klasy poprzedniej, nie świadectwa roczne, lecz jedynie tymczasowe poświadczenia. Na zapytanie w pewnym konkretnym przypadku, czy uczniowie na podstawie takich poświadczeń mogą przejść do klasy wyższej w charakterze uczniów publicznych, czy też tylko jako hospitaneci,

e. k. Ministerstwo Wyznań i Oświaty reskryptem z dnia 27. listopada 1916 l. 34809 wyjaśniło, że niema przeszkody by przyjmowano ich w poczet uczniów publicznych, jeżeli z przedłożonych dokumentów wynika, iż dotyczący uczeń ma wiek minimalny dla danej klasy przepisany, a nadto nie ulega wątpliwości, że uczeń poprzednią klasę, z której nie może przedłożyć prawidłowego świadectwa rocznego, ukończył z wynikiem pomyślnym.

Uczniom tym należy z ukończenia wyższych klas wydawać jedynie tymczasowe poświadczenia aż do czasu przedłożenia przez nich prawidłowych świadectw rocznych z klas poprzednich.

Z e. k. Rady szkolnej krajowej.

Biała, dnia 31. grudnia 1916.

e. k. Wiceprezydent

Zoll w. r.

L. 11456/III.

O k ó l n i k

e. k. Rady szkolnej krajowej do wszystkich e. k. Rad szkolnych okręgowych w sprawie reklamacji „Dziennika Urzędowego“ i innych druków.

Wskutek nienormalnych stosunków, wywołanych wypadkami wojennymi, a stąd utrudnionej nieraz komunikacyi, może się zdarzyć, że wysyłka „Dziennika Urzędowego“ e. k. Rady szkolnej krajowej, „Czasopisma pedagogicznego“ oraz zamawianych książek szkolnych, druków i t. p. doznaje znaczniejszego opóźnienia. Z faktem tym trzeba się obecnie liczyć. z drugiej jednak strony zdarza się także, że e. k. Rady szkolne okręgowe powodowane zrozumiałą zresztą gorliwością, nie otrzymawszy „Dziennika Urzędowego“ i t. p. odnoszą się z reklamacjami do Zarządu e. k. Wydawnictwa książek szkolnych (w gmachu e. k. Namiestnictwa we Lwowie), który zajmuje się ekspedycją, nie zbadawszy poprzednio czy przesyłka nie znajduje się już na miejscu, jak to się stało w pewnym przypadku, gdzie przesyłkę otrzymaną w dniu 8. listopada 1916 z e. k. Urzędu pocztowego reklamowała jedna z e. k. Rad szkolnych okręgowych dnia 9. grudnia 1916.

Postępowanie takie spowodowane brakiem dokładności w urzędowaniu powoduje zamieszanie, zabiera wiele czasu i wymaga korespondencji pomiędzy różnymi władzami, a nadto pociąga za sobą koszta powtórnej wysyłki, którą ponosi c. k. Wydawnictwo, a która nie była potrzebna.

Zwracając na to uwagę, poleca c. k. Rada szkolna krajowa, aby celem uniknięcia takich wypadków na przyszłość, c. k. Rady szkolne okręgowe wnosily reklamacje w sprawie nie otrzymania „Dziennika Urzędowego“ i t. p. dopiero wtedy, gdy stanowczo przekonają się, że przesyłka nie nadeszła wcale do c. k. Urzędu pocztowego, względnie nie została istotnie doręczoną lub że jej niema między zwojami aktów w c. k. Starostwie.

Z c. k. Rady szkolnej krajowej.

W Białej, dnia 20. stycznia 1917.

W zastępstwie:
Okecki.

Wiadomości osobiste.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość Najwyższem postanowieniem z 22. stycznia b. r., raczył najmiłościwiej nadać Dyonizemu Krzyczkowskiemu, profesorowi państwowej szkoły przemysłowej we Lwowie, tytuł Radcy szkolnego.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość Najwyższem postanowieniem z 8. stycznia b. r. raczył najmiłościwiej nadać Andrzejowi Stopińskiemu, c. k. inspektorowi szkolnemu okręgowemu w Jaśle, pełniącemu obowiązki c. i k. inspektora szkolnego obwodowego w Wierzbniku, w uznaniu znakomitej służby w specjalnem zatrudnieniu złoty krzyż zasługi z koroną na wstędze medalu waleczności, a słudze szkoły ewangelickiej we Lwowie Danielowi Rollanndowi, w uznaniu szczególnie patryotycznego i pełnego ofiarności zachowania się na wojnie srebrny krzyż zasługi z koroną na wstędze medalu waleczności.

Jego Ces. i Król. Wysokość Najdostojniejszy Arcyksiążę Franciszek Salwator, jako Zastępca Protektora „Czerwonego Krzyża“ w Monarchii, raczył nadać w imieniu Jego Ces. i Król. Apostolskiej Mości srebrny medal honorowy Czerwonego Krzyża z dekoracją wojenną Maryi Zajacównie, nauczycielce 6-klasowej szkoły ludowej żeńskiej w Zaleszczykach.

JE. Pan Minister Wyznań i Oświaty przyznał VIII. klasę rangi następującym profesorom szkół średnich:

Władysławowi Budzianowskiemu w II. gimnazyum z polskim językiem wykładowym w Stanisławowie; Hieronimowi Drozdowi w szkole realnej w Tarnowie; dr. Benedyktowi Elmerowi w gimnazyum I. z polskim językiem wykładowym

w Tarnopolu i Ludwikowi Misky'emu w I. szkole realnej w Krakowie, wreszcie dr. Kazimierzowi Petyniak-Saneckiemu, profesorowi c. k. akademii handlowej we Lwowie.

J.E. Pan Minister robót publicznych nadał Tadeuszowi Malarskiemu, nauczycielowi państwowej szkoły przemysłowej we Lwowie, przy sposobności zatwierdzenia go w zawodzie nauczycielskim tytuł profesora.

C. k. Namiestnictwo reskryptem z dnia 16. maja 1916 l. 87262/2373 XII. zezwoliło Edwardowi Korolowi, c. k. inspektorowi szkolnemu okręgowemu w Jarosławiu, pełniącemu obowiązki c. i k. inspektora szkolnego obwodowego w Piotrkowie, na zmianę rodowego nazwiska Korol na Koreleski.

C. k. Rada szkolna krajowa zatwierdziła wybór ks. Józefa Tymoczki na duchownego członka obrządku łac. do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Radziechowie.

C. k. Rada szkolna krajowa wyznaczyła na reprezentantów zawodu nauczycielskiego:

Franciszka Piroga nauczyciela kierującego w Soninie do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Łańcucie;

Józefa Mertę nauczyciela kierującego w Bestwinie do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Białej;

Jana Mayera dyrektora szkoły wydziałowej żeńskiej w Gorlicach do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Gorlicach;

dr. Karola Nittmana dyrektora c. k. seminarium nauczycielskiego żeńskiego we Lwowie do c. k. Rady szkolnej okręgowej zamiejskiej we Lwowie;

Tadeusza Czaykowskiego dyrektora c. k. seminarium nauczycielskiego męskiego w Krośnie do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Krośnie.

C. k. Rada szkolna krajowa zatwierdziła w zawodzie nauczycielskim, nadając im tytuł c. k. profesora, następujących rzeczywistych nauczycieli szkół średnich:

Edwarda Herwatha w gimnazyum w Brodach; Edwarda Wazła w szkole realnej w Wieliczce; Jana Goettmanna w gimnazyum w Jarosławiu, przydzielonego do gimnazyum I. w Nowym Sączu; Franciszka Cyprysia w gimnazyum w Stryju; Jana Leśniaka w gimnazyum w Tłumaczu; Stanisława Bodurka w gimnazyum w Brzozowie; Zygmunta Kochańskiego w gimnazyum w Gorlicach; Pawła Vogla w gimnazyum w Kamionce strumiłowej; Józefa Braszkę w gimnazyum w Drohobyczu; Jana Majerka w gimnazyum w Myślenicach; Antoniego Krawczyka w gimnazjum św. Anny w Krakowie; Krzysztofa Krzysztofowicza w gimnazyum V. we Lwowie; Karola Bauera w szkole realnej w Żywcu; Franciszka Wydrę w gimnazjum w Tłumaczu przydzielonego do gimnazyum realnego w Łańcucie; Jana Mydlarza w gimnazyum w Drohobyczu; Józefa Wolickę w gimnazyum w Brzozowie; Władysława Dubasa, Aleksandra Grzywaka, Tadeusza Miękisz, Stanisława Szeleskiego i Wincentego Wysockiego w gimnazyum I. w Rzeszowie; Adama Hannytkiewicza w szkole realnej w Wieliczce; Karola Fischera w filii gimnazyum w Samborze; Zygmunta Kozaka w gimnazyum w Samborze przydzielonego do gimnazyum w Mielcu; Karola Piękosia w gimnazyum I. z polskim językiem wykładowym w Stanisławowie; Andrzeja Kusia w gimnazyum I. z polskim językiem wykłado-

wym w Stanisławowie przydzielonego do gimnazjum I. w Rzeszowie; Tadeusza Vrabetza w gimnazjum w Żółkwi przydzielonego do gimnazjum VI. we Lwowie; Jerzego Rostkowieza w gimnazjum z ruskim językiem wykładowym w Przemyśle; ks. Józefa Wruchę w gimnazjum w Buczacu przydzielonego do filii gimnazjum IV. we Lwowie; Tadeusza Charlewskiego w gimnazjum w Brzeżanach; Bronisława Bryckiego w gimnazjum w Złoczowie; Józefa Niemca w gimnazjum w Mielcu; Stanisława Dworskiego i Edmunda Skarbińskiego w filii gimnazjum IV. we Lwowie; Pawła Danka w gimnazjum I. w Tarnowie; Franciszka Szczerbowskiego w filii gimnazjum w Stryju; Józefa Tunę w gimnazjum w Brzeżanach; Ludwika Gołuszkę w gimnazjum w Jasle; Józefa Weissbluma w gimnazjum w Stryju; dr. Stanisława Kota w gimnazjum IV. w Krakowie; Tomasza Targowskiego w gimnazjum w Stryju; dr. Michała Pollaka w gimnazjum V. we Lwowie; Maryana Wiśniewskiego w gimnazjum z polskim językiem wykładowym w Kołomyi, przydzielonego do szkoły realnej w Rawie ruskiej; Platona Hornickiego w gimnazjum z ruskim językiem wykładowym w Przemyśle; Stanisława Piekarczyka w gimnazjum w Żółkwi; Franciszka Michejdę i Mieczysława Radwańskiego w szkole realnej w Żyweu.

C. k. Rada szkolna krajowa zamianowała Franciszka Wilkonia, prowizorycznego c. k. inspektora szkolnego okręgowego w Ropezycach, stałym c. k. inspektorem szkolnym okręgowym w IX. klasie rangi.

C. k. Rada szkolna krajowa wyraziła Izakowi Planerowi, nauczycielowi religii izraelskiej 3-klasowej szkoły wydziałowej żeńskiej połączonej z 4-klasową szkołą pospolitą im Mickiewicza we Lwowie, przy sposobności przeniesienia go na własną prośbę w stały stan spoczynku, uznanie za wieloletnią gorliwą i wydatną pracę w zawodzie nauczycielskim.

C. k. Rada szkolna krajowa zamianowała zastępcami nauczycieli w szkołach średnich: Walentego Czepca w gimnazjum w Gorlicach; Karola Węgrzynowskiego w filii w gimnazjum w Stryju.

C. k. Rada szkolna krajowa przeniosła zastępców nauczycieli:

Kazimierza Plucińskiego z gimnazjum w Jasle do gimnazjum III. w Krakowie; Leona Dołżyckiego ze szkoły realnej w Stanisławowie do gimnazjum VIII. we Lwowie; Maryana Placzka w gimnazjum w Kamionce strumiłowej do szkoły realnej w Żyweu.

C. k. Rada szkolna krajowa zamianowała w szkołach ludowych:

Julię Schauerową nauczycielką 5-klasowej szkoły żeńskiej w Komarnie;

Natalię Domaszewską nauczycielką 4-klasowej szkoły żeńskiej im. Duchyńskiej w Rzeszowie;

Jana Fortunę nauczycielem kierującym 2-klasowej szkoły w Prusach;

Zenona Osiadacza nauczycielem 1-klasowej szkoły w Jaworznie na Wysokim Brzegu.

C. k. Rada szkolna krajowa przeniosła Emila Pretscha nauczyciela 1-klasowej szkoły w Graziowej na równorzędną posadę do szkoły w Nadolanach;

Stanisława Polka nauczyciela 1-klasowej szkoły w Krzęcinie na równorzędna posadę do szkoły w Zelczynie;

C. k. Rada szkolna krajowa przeniosła w stan spoczynku:

Jadwigę Weberową nauczycielkę 3-klasowej szkoły wydziałowej żeńskiej w Żyweu;

Annę Rybczakową nauczycielkę 5-klasowej szkoły żeńskiej w Ropeczycach;

Wojciecha Oczkiewicza nauczyciela 4-klasowej szkoły pospolitej męskiej połączonej z wydziałową w Jaśle;

Paulinę Hochberg nauczycielkę religii izraelskiej w 4-klasowej szkole żeńskiej im. Konarskiego w Tarnowie;

Annę Buczakównę nauczycielkę 2-klasowej szkoły w Batiatyczach;

Eugenię Kalinowiczową nauczycielkę 2-klasowej szkoły w Hubieczach;

Emilię Nowakowską nauczycielkę 2-klasowej szkoły w Tuczapach.

Zmarli:

Stanisław Albiński stały nauczyciel 1-klasowej szkoły ludowej w Woli duchackiej w okręgu podgórskim, zmarł 9. stycznia b. r. w 51. roku życia;

Jan Antosz stały nauczyciel kierujący 4-klasowej szkoły ludowej w Wysokiej w okręgu łańcuckim, zmarł dnia 27. stycznia 1917 w 66. roku życia a w 40. roku służby;

Filip Bazylewicz stały nauczyciel 1-klasowej szkoły ludowej w Mierzwicy w okręgu żółkiewskim, poległ 19. października 1914;

Stanisława Beerowa tymczasowa nauczycielka 1-klasowej szkoły ludowej w Nestiukach, w okręgu zborowskim, zatrudniona czasowo w 1-klasowej szkole w Humieńcu w okręgu szkolnym lwowskim zamiejskim, zmarła dnia 31. stycznia 1917 w 36. roku życia;

Marya Dolska stała nauczycielka 1-klasowej szkoły ludowej w Krasnem w okręgu jarosławskim, zmarła 25. grudnia 1916 w 25. roku życia a w 6. roku służby;

Wincenty Elektorowicz stały nauczyciel kierujący 6-klasowej szkoły ludowej żeńskiej w Kosowie, zmarł 24. grudnia 1916 w 46. roku życia a w 28. roku służby;

Marya Jamrozikówna stała nauczycielka 4-klasowej szkoły ludowej pospolitej połączonej z wydziałową im. św. Scholastyki w Rzeszowie, zmarła dnia 18. stycznia b. r. w 44. roku życia a w 24. roku służby;

Albina Kaczmarskówna stała nauczycielka 2-klasowej szkoły ludowej w Podbereżu w okręgu dolińskim, zmarła 20. stycznia b. r. w 33. roku życia a w 13. roku służby;

Eliasz Kukurudza stały nauczyciel kierujący 4-klasowej szkoły ludowej w Łapszynie w okręgu brzeżańskim, przydzielony do 4-klasowej szkoły w Sieprawiu w okręgu wielickim, zmarł 13. stycznia b. r. w 57. roku życia;

Stefania Mastalska tymczasowa nauczycielka 2-klasowej szkoły ludowej w Marcyporębie w okręgu wadowickim, zmarła 4. lutego b. r. w 20. roku życia a w 2. roku służby;

Włodzimierz Wassyan tymczasowy nauczyciel 2-klasowej szkoły ludowej w Dzibułkach w okręgu żółkiewskim, zmarł 24. grudnia 1916 w 27. roku życia a w 4. roku służby;

Stanisław Wicherek stały nauczyciel kierujący 4-klasowej szkoły ludowej w Fel-sztynie w okręgu starosamborskim, zmarł 25. grudnia 1916 w 58. roku życia a w 32. roku służby;

Anna Zabiegalka tymczasowa nauczycielka 2-klasowej szkoły ludowej w Grudnej górnej w okręgu pilźnieńskim, zmarła 16. grudnia 1916 w 26. roku życia a w 5. roku służby.

Organizacya szkół.

J. E. Pan Minister Wyznań i Oświaty reskrytem z 14. stycznia b. r. l. 40800/1916 nadał klasom I. do VI. prywatnego liceum żeńskiego S. S. Urszulanek w Krakowie prawo publiczności na rok szkolny 1916/17, oraz prawo odbywania egzaminów dojrzałości i wydawania świadectw dojrzałości mających ważność publiczną.

Książki szkolne.

C. k. Rada szkolna krajowa zwraca uwagę Dyrekcji i gron nauczycielskich szkół średnich na ukazujące się nakładem Książnicy Polskiej Towarzystwa Nauczycieli szkół wyższych we Lwowie, dzieło p. t. „Zbiór ustaw i rozporządzeń, odnoszących się do szkół średnich w Galicyi, w opracowaniu M. Janellego i K. Missony“.

Ze strony c. k. Wydawnictwa książek szkolnych we Lwowie w gmachu c. k. Namiestnictwa podaje się do wiadomości, że z powodu znacznego podwyższenia cen papieru i kosztów druku, wynosić będzie cena jednego egzemplarza zawiadomienia szkolnego w języku ruskim aż do dalszego zarządzenia 4 halerze.

Wynikłe z konieczności podwyższenie dotychczasowej ceny zatwierdziła Rada szkolna krajowa reskrytem z 27. stycznia 1917 l. 629/III.

Konkursa.

L. 5659. C. k. Rada szkolna okręgowa miejska w Krakowie ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia następujących posad nauczycielskich w szkołach ludowych miasta Krakowa z poborami I. klasy płac:

1) Na dwie posady nauczycielek w XLV. szkole 4-klasowej pospolitej żeńskiej połączonej z wydziałową.

2) Na trzy posady nauczycielek w XLVII. szkole 4-klasowej pospolitej żeńskiej połączonej z prowizoryczną wydziałową.

3) Na jedną posadę nauczycielki w XIII. szkole 4-klasowej pospolitej żeńskiej połączonej z wydziałową im. Mickiewicza.

4) Na jedną posadę nauczycielki kierującej w XXXIV. szkole 4-klasowej pospolitej żeńskiej połączonej z prowizoryczną wydziałową.

5) Na posadę dyrektorki i trzy posady nauczycielek z egzaminem do szkół wydziałowych z grupy I. II. i III. w XXVIII. szkole 3-klasowej wydziałowej żeńskiej połączonej z 4-klasową pospolitą im. Krasińskiego.

Podania o powyższe posady należy wnosić do c. k. Rady szkolnej okręgowej miejskiej w Krakowie do dnia 30. kwietnia 1917.

Kompetentki o posady w szkołach pospolitych, posiadające egzamin do szkół wydziałowych, przy równych zresztą kwalifikacjach, będą przedewszystkiem uwzględnione.

Wyjątek stanowi XIII. szkoła im. Mickiewicza, w której prawo prezenty przysługuje Gminie miasta Krakowa.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej miejskiej.

W Krakowie, dnia 28. grudnia 1916.

L. 2299. C. k. Rada szkolna okręgowa w Jaśle ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia następujących posad nauczycielskich z poborami II. klasy płac.

1) Na posadę nauczycielki kierującej 4-klasowej szkoły ludowej żeńskiej im. król. Jadwigi w Jaśle.

2) Na ewentualnie opróżnić się mogącą posadę podwładnej nauczycielki w tej szkole.

3) Na dwie posady nauczycielek w szkole 6-klasowej wydziałowej żeńskiej w Jaśle.

4) Na dwie ewentualnie opróżnić się mogące posady w 4-klasowej szkole pospolitej żeńskiej połączonej z 6-klasową wydziałową w Jaśle.

O posady pod 1, 2 i 4 wymagana jest kwalifikacya do szkół ludowych pospolitych z prawem do nauczania języka niemieckiego, do posad pod 3. kwalifikacya do szkół wydziałowych z grupy II. względnie III.

O posady wymienione pod 4. będą mieć pierwszeństwo kandydatki z egzaminem wydziałowym.

W szkołach tych jest język wykładowy polski.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej.

W Jaśle, dnia 24. listopada 1916.

Termin wnoszenia podań o posady nauczycielskie w szkołach ludowych w okręgu sokalskim, na które ogłoszono konkurs w numerze 12. Dziennika urzędowego z roku 1916, przedłuża się do 31. marca 1917.

Ogłoszenia.

Biuro prasowe c. i k. Ministerstwa wojny (Pressedienst des k. u. k. Kriegsbilderverlages Wien I. Georg Cochplatz 3. Vertriebsstelle des „Offiziellen Kriegsbilderverlages“), które kieruje wydawnictwem obrazów „Propagandablätter des Offiziellen Kriegsbilderverlages“ poleconych przez c. k. Ministerstwo Wyznań i Oświaty, oznajmiło c. k. Radzie szkolnej krajowej, iż nie jest w możności przesyłania poszczególnym zakładom naukowym okazowych obrazów powyższego wydawnictwa z powodu łatwego ich uszkodzenia w drodze, natomiast może być przysłany prospekt wydawnictwa, względnie nowy ilustrowany katalog, który jest w druku. Zarazem postanowiło wydawnictwo, pragnąc rozbudzić uczucia patryotyczne u młodzieży szkolnej oraz zainteresowanie dla spraw c. i k. armii i marynarki, odstępować poszczególnym uczniom rzeczne obrazy za połowę ceny, jeżeli zamówienie nastąpi za pośrednictwem dyrekcji względnie zarządów szkół.

Wskutek polecenia c. k. Ministerstwa Wyznań i Oświaty z 11. stycznia b. r. l. 87 podaje się do wiadomości, że Ministerstwo spraw wewnętrznych zezwoliło gminie Slatina w powiecie politycznym Senftenberg w Czechach, na zmianę nazwy Slatina na „Slatina an der Zdobnitz“ po czesku „Slatina nad Zdobnici“.
